

На глава му ясно слънце гръе.

Ст. Баджовъ

(Народна пъснъ)

Въ недѣля е Стоянъ свадба правилъ
А въ понедѣлникъ турци пристигнали
Пристигнали въ село кундисали.
Търгнали сѫ отъ кѫща на кѫща
Обрали сѫ бедни и богати
Разплакали мало и голѣмо.

Гледа Стоянъ, насила се сдѣржа
Мила му е старата му майка
Свидна му е и невеста млада,
Ала не трай юнашко му сърдце,
Грабна пушка въвъ гора забѣгна
Тамъ си събра се отборъ юнаци.

Кога турци село напустнали,
Съсъ себе си керванъ подкарали
Тристо кола всѣкакво имане,
А най напреде моми и невести.
Миналь керванъ презъ поле широко,
Навлезълъ е въвъ гора висока

Присрещна го Стоянъ съсъ дружина,
Присрещна го страшна битка почна.
Кога свѣрши, турчинъ не остана.
Останаха моми и невести.
Керванъ гледать и се чудятъ, маятъ, —
Отъ где Богъ имъ тази помошь прати,